Chochole však namítá, že taková úprava jest neuskutečnitelná, neboť návrh toho druhu by narazil na přílišný odpor u Nár. shromáždění.

V resumé uvádí referent, že některá ustanovení popl. práva bude nutno pozměniti před celkovou konečnou úpravou. Základem poplatků musí býti právní jednání, až na případy, kde to jest technicky neproveditelné. Přijata byla resoluce v tomto znění:

1. Uznávajíce naléhavost poplatkové reformy z důvodů unifikace i kodifikace máme zato, že mají býti do reformy pojaty všechny předměty spadající v rámec nynějšího poplatkového a taxového zákona, jakož i jejich dodatků, a že mají býti upraveny vlastní poplatky a daňové dávky každá zvlášť v souhlase s teorií právní vědy buď ve zvláštních zákonech nebo v samostatných oddílech zákona jediného.

2. Tyto zákony, resp. oddíly buďtež opatřeny částí všeobecnou a zvláštní, sestavenou systematicky a nikoliv abecední. Připojení abecedního seznamu jednak poplatných předmětů, jednak osvobození, uznává se za vhodné. — Ponechání dosavadního roztřídění na poplatky kolkové a přímé se nedoporučuje.

3. Sazba stupnicová budiž nahrazena procentovou. Zásadu, že také při právních jednáních uzavíraných o movitosti a práva má býti poplatným předmětem právní jednání a že jedno a totéž právní jednání má býti zdaněno pouze jednou, je záhodno důrazně provésti. JUDr. Kazimír Čakrt.

PRAKTICKÉ PŘÍPADY.

Nekalá soutěž. Ke skutkové podstatě přečinu zlehčování podle § 27 zák. čís. 111/1927 se mimo jiné vyžaduje, aby bylo dokázáno, že údaje o poměrech podniku byly obžalovaným učiněny »za účelem soutěže, t. j. že údaje směřovaly k tomu, by posice zlehčovaného podniku v soutěži byla zeslabena, a že údaje ty byly k tomu i způsobilé. Při »zlehčování« i s hlediska ochrany trestní podle hlavy II (§ 27) i s hlediska ochrany soukromoprávní podle hlavy I (§ 10) zákona proti nekalé soutěži nesměřuje pachatelova snaha nutně k vlastnímu prospěchu; rozhoduje, zda bylo při zlehčování zamýšleno ublížiti soutěžiteli zeslabením jeho hospodářské posice. Zlehčovatelem mohou býti i osoby, které nejsou soutěžitely zlehčeného; nevyhledává se, by pachatel poškození podniku přímo zamýšlel, ani, by poškození

skutečně nastalo. Zásada ne bis in idem a odsouzení pro urážku na cti a kromě toho pro přečin zlehčování podle § 27 zák. čís. 111/1927.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po veřejném líčení zmateční stížnost obžalovaných R. K. a M. K. do rozsudku kraj. soudu v O. ze dne 20. září 1929, jímž byli stěžovatelé na soukromou obžalobu A. G. uznáni vinnými přečinem zlehčování podle § 27 zák. čís. 111/1927 Sb. z. a n.

Zmateční stížnosti obžalované M. K. vyhověl částečně, zrušil výrok nalézacího soudu, jímž byla uznána vinnou, že za účelem soutěže chtějíc dosáhnouti toho, aby práce stolařské na stavbě měšťanské školy v D. nebyly zadány soukromému žalobci, zaslala dne 15. listopadu 1928 obec. zastupitelstvu v D. dopis, v němž o jakosti výkonu, poměrech majetkových a úvěrových, způsobu výroby, rozsahu podniku a stavu zásob podniku soukromého žalobce učinila údaje, o nichž věděla, že jsou nepravdivé, a které byly způsobilé podnik soukromého žalobce poškoditi, čímž spáchala přečin zlehčování podle § 27 zákona čís. 111/1927 Sb. zák. a nař., jakož i výrok o trestu a výroky s ním souvisící a obžalovanou M. K. sprostil podle § 259 čís. 3 tr. ř. obžaloby vznesené na ni pro tuto část přečinu. V ostatním zmateční stížnost obžalované M. K. zamítl.

V důsledku toho vyměřil obžalované M. K. nový trest.

Důvody: Zmateční stížnost obžalovaných spatřuje zmatek podle § 281 č. 5 tr. ř. v tom, že rozsudek předpokládal něco jiného za obsah protokolů, nežli v nich jest uvedeno, a zároveň neúplnost rozsudku v tom, že pro výrok rozsudkový nejsou uvedeny dostatečné důvody. Ve výroku rozsudkovém se prý říká, že M. K. jest vinna, že za účelem soutěže zaslala atd., rozsudkové důvody však postrádají jakéhokoliv zjištění u M. K., že by jednala za účelem soutěže a že by byla soutěžitelem, a také v protokole není žádného údaje o tom.

Především dlužno stěžovatele upozorniti, že zmatku podle § 281 č. 5 tr. ř. pro chybící důvody lze se dovolávati jen výtkou, že pro zjištění skutečnosti rozhodující vůbec není uveden důvod v rozsudku, nikoli též že uvedené důvody jeví se stěžovateli nepostačitelnými.

K naplnění skutkové podstaty přečinu zlehčování podle § 27 zákona č. 111/1927 se mimo jiné vyžaduje, aby bylo dokázáno, že údaje o poměrech podniku byly obžalovaným učiněny »za účelem soutěže«, t. j. že údaje směřovaly k tomu, aby posice

zlehčovaného podniku v soutěži byla zeslabena, a že údaje ty byly k tomu i způsobilé.

V té příčině rozsudek potřebné zjištění obsahuje, a to na stránce 3. v 1. odstavci, kde rozsudek zjišťuje, že inkrimované dopisy byly psány »za účelem soutěže«, a to — jak z nich vidno — v úmyslu, aby práce nebyla zadána soukromému žalobci.

Při »zlehčování«, jak s hlediska ochrany trestní podle hlavy II. § 27 zákona č. 111/1927, tak s hlediska ochrany soukromoprávní podle hlavy I. § 10 cit. zák. snaha pachatele nesměřuje nutně k vlastnímu prospěchu; rozhoduje, bylo-li při zlehčování zamýšleno ublížiti soutěžiteli zeslabením jeho hospodářské posice. Zákon potírá výstřelky takových tvrzení, jimiž hospodářská situace zlehčeného podniku mohla by býti poškozena. Proto zákon snaží se zameziti jakékoli zlehčování podniku, ať již jde o osobní či jakékoliv jiné poměry podniku, pokud by jen zlehčování dotklo se nepříznivě hospodářské posice podniku.

Ze slova »kdo«, jak v § 10, tak v § 27 cit. zák. jde, že zlehčovatelem mohou býti i osoby, které nejsou konkurenty zlehčeného, pokud jen účelem zlehčování jest, zlehčenému soutěžní posici zhoršiti, zeslabiti, z něhož vyplyne nepřímo výhoda jiným soutěžitelům. (Srov. dův. zprávu k §§ 10, 27 zák.)

Obžalovaný R. K. jest rovněž stolařem v D. jako soukromý žalobce A. G. a podle zjištění rozsudku na práce stolařské při stavbě měšťanské školy v D. oferovali Ing. S.-H. a A. G.

Jestliže tedy podle toho, co předesláno, rozsudek neobsahuje ohledně M. K. zjištění, že by ona byla soutěžitelem, není tu neúplnosti o skutečnosti rozhodné ve smyslu § 281 č. 5 tr. ř.

Stížnost vytýká, že rozsudek dospívá k názoru, že M. K. měla úmysl poškoditi soukromého žalobce.

Rozsudek zjišťuje na str. 3., že dopisy byly psány v úmyslu, aby práce na škole nebyla zadána soukromému žalobci. Tím zjišťuje, že jednání obžalovaných bylo způsobilé poškoditi podnik v soutěžitelských stycích, zeslabiti soutěžní posici soukromého žalobce. Jest správno ovšem, že nevyhledává se, aby pachatel poškození podniku přímo zamýšlel, neb aby toto skutečně nastalo. Praví-li rozsudek na stránce 5., že M. K. měla úmysl soukromého žalobce poškoditi, činí tak rozsudek v těsné souvislosti s pohnutkou M. K., totiž pomstiti se soukromému žalobci; rozsudek již i na stránce 2. v předposledním odstavci konstatuje doznání obžalované M. K., že dopisy napsala ze zlosti, by sou-

kromému žalobci oplatila, že ji kdys v hostinci zesměšnil.

Byla proto zmateční stížnost obžalovaného R. K. vůbec a pokud se týče M. K. zmateční stížnost směřující proti výroku týkajícímu se zaslání dopisu na zemský výbor v Brně shledána bezdůvodnou a podle § 288 odst. I. tr. ř. zamítnuta.

Pokud však zmateční stížnost namítá, že M. K. byla okresním soudem v P. pod T 900/28 pro totéž faktum — zevrubněji pro přestupek urážky na cti podle § 488 tr. z. spáchaný v dopise z 15./XI. 1928 obecnímu zastupitelstvu v D. — uznána vinnou a potrestána, a že tím žalobní nárok byl již zkonsumován, nelze jí upříti oprávnění. Předmětem soukromé obžaloby A. G., podané dne 22. listopadu 1928 u okresního soudu v P. a předmětem rozsudku okresního soudu v P. ze dne 10. ledna 1929 č. j. T 900/28/6, byl určitý čin obžalované M. K., totiž sepsání a odeslání dopisu ze dne 15. listopadu 1928 na obecní úřad v D. Byla-li M. K. pro tento čin citovaným rozsudkem okresního soudu v P., byť i jen pro přestupek urážky na cti odsouzena, není přípustno, aby byla odsouzena pro týž čin znovu, aniž by tím byla porušena zásada ne bis in idem a jest přisvědčiti názoru stěžovatelčinu, že odsouzením pro urážku na cti byla žaloba pro dopis zaslaný obecnímu zastupitelství v D. ohledně M. K. konsumována. Bylo proto v tomto směru zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek v této části zrušiti a obžalovanou v tom směru obžaloby zprostiti a vyměřiti jí za zbývající část odsuzujícího rozsudku trest nový.

Rozh. nejvyššího soudu ze dne 29. března 1930, Zm II 385/29. Dr. B.

LITERÁRNÍ ZPRÁVY.

Nekalá soutěž. Komentář k zákonu proti nekalé soutěži, zákony vedlejší, dobrá zdání obch. a živn. komor atd. Sepsal a sestavil JUDr. Leopold Hammann, spolupracovali JUDr. Jaroslav Drábek, JUDr. Rudolf Buchtela. Právnické knihkupectví a nakladatelství v Praze 1930. Str. 371.

Publikace skládá se z pěti dílů. První přináší komentář k československému zákonu proti nekalé soutěži, jehož předností proti jiným pracem toho druhu jest, že tu bylo možno podati přehled dosti již bohaté judikatury tohoto zákona. V druhém díle jest reprodukován znovu československý zákon ve znění autentickém i v úředním německém překladě, výnos ministerstva